

IX. STRONA TYTUŁOWA -PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

OBIEKT: **KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI PW. ŚW. JAKUBA APOSTOŁA- remont obiektu
zabytkowego**

KATEGORIA OBIEKTU: **X**

ADRES INWESTYCJI: **ul. Rynek 17a, 16-423 Bakalarzewo
dz. nr 836/1**

obręb: 0002 Bakalarzewo,
jednostka: 201201_2 Bakalarzewo

IDENTYFIKATOR DZIAŁKI: 201201_2.0002.836/1

INWESTOR: **Parafia św. Jakuba Apostoła w Bakalarzewie**

ADRES: ul. Rynek 17a, 16-423 Bakalarzewo

PROJEKTANCI:

BRANŻA ARCHITEKTONICZNA: mgr inż. arch. Mirosław SNARSKI
nr upr. BŁ/152/91

WSPÓŁPRACA mgr inż. arch. Kamil Barszczewski

SPRAWDZAJĄCY:

BRANŻA ARCHITEKTONICZNA mgr inż. arch. Sławomir MAKSIMOWICZ
nr upr. BŁ/99/92

**X. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-
BUDOWLANY CZĘŚĆ OPISOWA I GRAFICZNA**

XI. OPIS TECHNICZNY

1. RODZAJ I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO

1.1 Rodzaj obiektu

Świątynia obrządku rzymskokatolickiego .

1.2 Kategoria obiektu

Kościół . Kategoria X

2. PRZEZNACZENIE I PROGRAM UŻYTKOWY

Kościół parafialny rzymskokatolicki. Przeznaczenie i program użytkowy bez zmian – przewiduje się prowadzenie nabożeństw i innych spotkań wiernych w ramach działalności parafii .

3. UKŁAD PRZESTRZENNY I FORMA ARCHITEKTONICZNA

Budynek jednokondygnacyjny z chórem i dwoma 6-piętrowymi wieżami, niepodpiwniczony. Budynek bez wyraźnych cech stylowych.

Kościół założony na planie prostokąta, trójnawowy z dwoma rzędami filarów oddzielającymi nawy. Prezbiterium skierowane na południowy-zachód wysunięte nieznacznie poza obrys zasadniczego rzutu, w części południowo-wschodniej przylegająca gotycka kaplica na planie sześciokąta z trójboczną częścią wystającą poza obrys rzutu nawy. Od południowego zachodu do bryły przylega zakrystia na planie prostokąta, wychodząca poza obrys rzutu kościoła. Dwie wieże w części północno-wschodniej założone na planie kwadratu wychodzą poza obrys rzutu kościoła.

Kościół posiada zwartą bryłę, nawa główna przekryta wysokim dachem dwuspadowym, nawy boczne przekryte dachami pulpitowymi, a wieże nakryte hełmami zwieńczonymi krzyżami.

Fasada (elewacja północno-wschodnia) 5-osiowa, symetryczna, na osi symetrii prostokątny otwór drzwiowy ujęty przez parę rozczłonkowanych pilastrów zwieńczonych belkowaniem. Nad nim wysokie okno zamknięte łukiem pełnym. Na osiach 2 i 4 niewielkie prostokątne okna. Część środkowa pomiędzy wieżami zakończona trójkątnym szczytem z niewielkim okulusem. Na osi 1 i 5 dwie wieże z prostokątnymi otworami drzwiowymi zakończonymi pełnołukowymi wnękami w przyziemiu. Na II piętrze niewielkie okna zakończone łukami odcinkowymi. Piętro III zwieńczone gzymsem koronującym obiegającym wieżę, z niewielkim gzymsem kordonowym poniżej. Piętro IV i V ze ściętymi narożami i wysokimi, dwukondygnacyjnymi otworami zakończonymi łukiem pełnym. Piętro V zwieńczone gzymsem. Wieże zakończone cebulastymi hełmami opartymi na ośmiobocznym tamburze.

Elewacja południowo-wschodnia 6-osiowa. Na 1 osi od południa kaplica z otworem okiennym zakończonym łukiem pełnym. Na pozostałych osiach okna, w nawie bocznej zamknięte łukiem pełnym, w nawie głównej okna zamknięte łukiem odcinkowym.

Elewacja północno-zachodnia analogiczna do elewacji południowo-wschodniej. Na 2 osi od południa zamurowano okno w nawie bocznej. Na osi 1 zakrystia z dwoma oknami prostokątnymi, w tym jednym niewielkim.

Elewacja południowo-zachodnia trójosiowa, symetryczna. Na osi symetrii prezbiterium wnęka zakończona łukiem pełnym i okrągłe okno powyżej. Na 1 osi od zachodu prezbiterium z prostokątnym oknem, na osi 3 kaplica z oknem okrągłym.

Nawy poprzedzone są kruchtami. W aneksie zachodnim mieści się klatka schodowa prowadząca na chór. Filary dźwigające sklepienia o przekroju prostokątnym z nałożonymi pilastrami z czterech stron. Pilastry przechodzą w pasy sklepienia. Prezbiterium wydzielone przez masywne pilastry. W ścianach południowo-wschodniej i północno-zachodniej prezbiterium prostokątne otwory drzwiowe ujęte w obramowania zakończone gzymsem. Kaplica połączona jest z przylegającą nawą boczną. W kościele występują elementy wyposażenia takie jak ołtarz manierystyczny, ołtarz boczny, ławki, organy, czy rzeźby.

4. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY OBIEKTU BUDOWLANEGO

4.1. Kubatura - 14684 m³

4.2. Zestawienie powierzchni

Powierzchnia zabudowy– 801,09 m²

Powierzchnia użytkowa łącznie– 689,05 m²

Pow. uż. parteru– 612,96 m²

Pow. uż. chóru + wież– 41,90 m² + 34,19m²

4.3. Wysokość

Obiekt ogółem -do kalenicy dachu – ok. 19.26 m

-do hełmu wieży– ok. 37,28 m

4.4. Długość i szerokość obiektu

36,48 m x 26,31 m

5. OPINIA GEOTECHNICZNA I INFORMACJA O SPOSOBIE POSADOWIENIA OBIEKTU

Budynek istniejący, posadowiony bezpośrednio na gruncie . Kategoria geotechniczna III-obiekt zabytkowy, warunki gruntowe proste, zwierciadło wód gruntowych poniżej poziomu posadowienia. Niniejsze opracowanie nie ingeruje w istniejące posadowienie obiektu.

Obiekt posadowiony metodą tradycyjną na ławach fundamentowych na gruncie pochodzenia mineralnego.

6. LICZBA LOKALI

Nie dotyczy, brak lokali mieszkalnych

7. WARUNKI KORZYSTANIA Z OBIEKTU PRZEZ OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE

Nie dotyczy .Nie wprowadza się zmian w stosunku do stanu istniejącego.

8. WPŁYW OBIEKTU NA ŚRODOWISKO I JEGO WYKORZYSTANIE ORAZ BHP

Projektowana inwestycja nie ma negatywnego wpływu na środowisko i jego wykorzystanie. Bez zmian w stosunku do stanu istniejącego

9. TECHNICZNE, ŚRODOWISKOWE I EKONOMICZNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI WYSOCE WYDAJNYCH SYSTEMÓW ALTERNATYWNYCH ZAOPATRZENIA W ENERGIĘ I CIEPŁO

Obiekt objęty ochroną konserwatorską z tytułu wpisu do rejestru zabytków. Montaż urządzeń zmieniających wygląd zewnętrzny obiektu utrudniony z powodu wymagań konserwatorskich. Ze względu na zastosowanie wysoce wydajnego i w najnowszej technologii systemu do pozyskiwania ciepła nie rozpatrywano konwencjonalnego systemu zaopatrzenia w energię cieplną.

Nie rozpatruje się możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii w postaci energii geotermalnej ponieważ nie ma żadnych badań stwierdzających istnienie w tym rejonie źródeł geotermalnych nadających się do eksploatacji.

Wykorzystanie energii wiatru a także zastosowanie skojarzonej produkcji energii elektrycznej i ciepła oraz zdecentralizowanego systemu zaopatrzenia w energię w postaci bezpośredniego lub blokowego ogrzewania jest ekonomicznie nieuzasadnione.

10. TECHNICZNE I EKONOMICZNE MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA URZĄDZEŃ, KTÓRE AUTOMATYCZNIE REGULUJĄ TEMPERATURE

Nie dotyczy -nie przewiduje się montażu tego rodzaju urządzeń.

11. WYPOSAŻENIE BUDOWLANO-INSTALACYJNE

Budynek wyposażony w instalacje:

-Kanalizacji deszczowej -remont rynien i rur spustowych

-odgromową – projektowana do wymiany- wg PT instalacji

12. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPÓŻAROWEJ

12.1 Informacje o powierzchni wewnętrznej, wysokości i liczbie kondygnacji.

Powierzchnia użytkowa budynku.....-689,05 m²

Wysokość budynku do kalenicy.....-19.26 m

Wysokość budynku do helmu wieży.....-37.28 m

Ilość kondygnacji – 1

12.2 Charakterystyka zagrożenia pożarowego, w tym informacje o parametrach pożarowych materiałów niebezpiecznych pożarowo oraz zagrożeniach wynikających z procesów technologicznych, a także w zależności od potrzeb- charakterystykę pożarów przyjętych do celów projektowych.

Do podstawowych materiałów palnych występujących w budynku należy zaliczyć:

L.p.	Rodzaj materiału	Temperatura zapalenia [°C]	Ciepło spalania [MJ/kg]	Stan skupienia
1.	Papier	194	16,0	Stały
2.	Drewno	210	18,0	Stały
3.	Tworzywa sztuczne	430	36	Stały
4.	Skóra	450	20	Stały
5.	Art. wełniane i bawełniane	255-415	17-21	Stały

12.3 Klasyfikacja odporności pożarowej z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania

Budynek jednokondygnacyjny ZLI- klasa „D”.

12.4 Informacje o kategorii zagrożenia ludzi oraz przewidywanej liczbie osób na każdej kondygnacji a także w pomieszczeniach, których drzwi ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz.

Kategoria zagrożenia ludzi ZL I, budynek z pomieszczeniem o możliwości przebywania ponad 50 osób

Przewidywana ilość max osób w budynku jednocześnie – 199 osób

12.5 Informacje o podziale na strefy pożarowe

Dla budynków SW, zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL I dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej wynosi 5000 m². Budynek objęty opracowaniem znajduje się w jednej strefie pożarowej o powierzchni -689,05 m²

12.6 Maksymalna gęstość obciążenia ogniowego poszczególnych stref pożarowych PM wraz z warunkami przyjętymi o ich określenia.

Nie dotyczy- dla budynków zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL nie określa się gęstości obciążenia ogniowego.

12.7 Informacje o klasie odporności pożarowej oraz odporności ogniowej i stopniu rozprzestrzeniania ognia przez elementy budowlane.

Budynek objęty opracowaniem średniowysoki(SW) jednokondygnacyjny kategorii ZL I (w jednej strefie pożarowej) w klasie odporności pożarowej „D” (zgodnie z §212 ust. 2 warunków technicznych w budownictwie) a projektowane elementy konstrukcyjne odpowiednio:

R 30 – główna konstrukcja nośna,

(-) - konstrukcja dachu

REI 30 – stropy międzykondygnacyjne,

EI 30 – ściany zewnętrzne (pasy międzykondygnacyjne)

(-) - ściany wewnętrzne

Przekrycie dachu -NRO

12.8 Informacja o występowaniu materiałów wybuchowych oraz zagrożenia wybuchem, w tym pomieszczeń zagrożonych wybuchem.

W budynku nie są stosowane ani używane ciecze palne mogące wytworzyć mieszaniny wybuchowe. Wobec powyższego, w obiekcie nie występują strefy i pomieszczenia zagrożone wybuchem.

12.9 Informacje o warunkach i strategii ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób, uwzględniając liczbę i stan sprawności osób przebywających w obiekcie

- Nie dotyczy, projekt dotyczy remontu obiektu. Nie zmienia się nic w stosunku do stanu istniejącego

12.10 Informacje o doborze urządzeń przeciwpożarowych oraz innych instalacji i urządzeń służących bezpieczeństwu pożarowemu wraz z określeniem zakresu i celu ich stosowania

- Nie dotyczy, projekt dotyczy remontu obiektu. Nie zmienia się nic w stosunku do stanu istniejącego

12.11 Informacje o przygotowaniu obiektu budowlanego do prowadzenia działań ratowniczych, w tym informacje o punktach poboru wody do celów przeciwpożarowych, nasadach służących do zasilania urządzeń gaśniczych i innych rozwiązaniach przewidzianych do tych działań .

- Nie dotyczy, projekt dotyczy remontu obiektu. Nie zmienia się nic w stosunku do stanu istniejącego

12.12 Informacje o usytuowaniu z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe, w tym informacje o parametrach wpływających na odległości dopuszczalne.

Istniejący budynek zabytkowy- wolnostojący , w odległościach od istniejącej zabudowy zrealizowanych na podstawie wcześniej obowiązujących przepisów.

12.13 Informacje o rozwiązaniach zamiennych w stosunku do wymagań ochrony przeciwpożarowej zastosowanej na podstawie zgody, o której mowa w art.6c pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 24.08.1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, w zakresie rozwiązań odrębnych objętych projektem architektoniczno-budowlanym

Nie dotyczy

12.14 Uwagi i zalecenia pozostałe:

Wyłazy dachowe, drzwi i wyłazy na strychy winny posiadać aktualne świadectwa dopuszczenia a wykonanie systemowych zabudów i obudów elementów budowlanych do wymaganej klasy odporności ogniowej winno być wykonane na podstawie aktualnych aprobat lub deklaracji zgodności.

13. PROJEKTOWANE ROZWIĄZANIA I ROBOTY WYKOŃCZENIOWE

13.1. Prace przygotowawcze

- 13/1. W sposób trwały , na czas remontu budynku, wykonać szczelne , przeciwwilgociowe zabezpieczenia ołtarzy ,organów itp.. Zabezpieczenia w formie klatek zabezpieczających przed ewentualnym uderzeniem spadających fragmentów konstrukcyjnych sufitów i stropu .
- 13/2. Zdemontować instalację odgromową .
- 13/3. Zdemontować z dachu obróbki i inne elementy blaszane, rynny i rury spustowe.
- 13/4. Przed rozpoczęciem prac związanych z całkowitym demontażem więźby dachowej i ew. sklepień należy bezwzględnie zamontować w odpowiednich odstępach– ściągę stalową o średnicy min. #20 mm z blachami oporowymi . Zabezpieczy to obiekt przed utratą stateczności. Dodatkowo od wewnątrz należy ustawić stemplowanie zabezpieczające „złożenie się” ścian do środka budynku.
- 13/5. Rozbiórka skorodowanej biologicznie więźby dachowej nad budynkiem kościoła.
- 13/6. Odslonić fundamenty narożne–do strefy posadowienia (ok.1,30 m poniżej pt.) i dokonać reperacji spękań i podbicia fundamentu , jeśli zajdzie konieczność, betonem C15/20 klasy XC2
- 13/7. Po usunięciu istniejących, betonowych opasek , wykonać wykop wzdłuż elewacji, oczyścić dokładnie ściany fundamentowe, zdezynfekować i osuszyć.

13.2. Remont fundamentów

- 13/8. Wykonać niezbędne naprawy ścian fundamentowych - uzupełnianie zniszczonych cegieł, osadzanie luźnych bloków kamiennych, naprawa spoinowania przy użyciu zapraw PCC, lub zaprawy hydraulicznej na bazie cementu trasowego np. Porosan Trass Zementputz Keim.
- 13/9. Reperację istniejących fundamentów kamiennych i ceglanych poprzez uzupełnienie ubytków zniszczonych bloków kamiennych i cegieł (wstawki) oraz naprawę wiązania (spoin) , za pomocą preparatów PCC (polimerowo –cementowych) lub żywic epoksydowych dodatkowym wzmocnieniem za pomocą trzpieni i śrub stalowych. Do reprofilacji kamienia lub ubytków cegły można zastosować mineralną zaprawę np. z systemu Remmers - Restauriermörtel .
- 13/10. Wykonać przeciwwilgociową izolację pionową fundamentów. Na oczyszczone, osuszone i wyspachlowane (wyrównanie powierzchni szpachlą gruboziarnistą np.Oxal SPM) mury fundamentowe nanieść masę bitumiczno-kauczukową Nafuflex Basis 2K. Można zastosować system izolacji innego producenta o podobnych parametrach .
- 13/11. Po wykonaniu izolacji należy zadbać, aby nowe opaski były założone na linii zakończenia ścian fundamentowych i posiadały wyraźny spadek od elewacji. Wszędzie tam, gdzie jest to możliwe należy zrezygnować z utwardzanych opasek i wzdłuż elewacji pozostawić pas szerokości 2-3m z wyraźnym spadkiem od elewacji.

Należy dokonać korekty terenu wokół budynku , usunąć źle położone chodniki i opaski betonowe , zniwelować dołki i zagłębienia , ukształtować spadek terenu od ścian budynku ,.

Wokół elewacji należy wykonać warstwę drenującą:

- Dno wykopu uformować ze spadkiem od elewacji
- Wypełnić wykop warstwami filtracyjnymi w postaci żwiru , układając na powierzchni opaskę z tłucznia i żwiru wielofrakcyjnego – nie należy stosować żadnych zapraw budowlanych
- W celu odprowadzenia wody z wykopu wykonać „jęzory” wypełnione żwirem szer. 50 cm co 3,0 m wychodzące poza elewację na ok. 3,0 m
- Wyloty rur spustowych z czyszczakami/łapaczami deszczówki na ujściach, z możliwością kierowania wody na teren- do betonowych koryt odwadniających i wpięcia do doziemnej instalacji kanalizacji deszczowej.

-
- Pod końcówkami rur spustowych – w poziomie opaski z tłucznia wykonać koryta betonowe szer. 35 cm i długości 1,0 m, z betonu zbrojonego przeciwskurczowo siatką stalową, z dodatkiem uszczelnacza (np. Hydrobet)

Na obszarze przylegającym do wykopu przy fundamentach nie powinno być żadnej zieleni z wyjątkiem trawy. Krawędzi wykopu nie powinno się umacniać czy zabezpieczać krawężnikami, zaś materiału wypełniającego nie należy mieszać z cementem.

13.3. Remont ścian

- 13/12. Oczyszczenie elewacji kościoła ze złuszczących się farb, szlicht i osłabionych tynków
- 13/13. Skuć tynki wewnętrzne i zewnętrzne (elewacyjne) w miejscach wyraźnych spękań i odspojen od podłoża. Zerwać okładziny ścian i stropów (tj. tapety, boazerię, trzciny, dranki itp.) w celu odsłonięcia lica murów do procesu odsolenia i odgrzybienia.
- 13/14. Usuwanie tynków ze ścian i stropów powinno odbywać się przy udziale konserwatora zabytków w celu poszerzenia badań konserwatorskich tych elementów, do których nie było wcześniej dostępu – stropy, kolebka, wyższe partie ścian w tym gzymsy, kapitele kolumn. Odsłanianie podwalin stropu kolebkowego należy przeprowadzić przy udziale konstruktora, który oceni ich stan i na bieżąco określi sposób dalszego postępowania.
- 13/15. Odgrzybić ściany zewnętrzne i wewnętrzne np. preparatem: Izomur, Murotox, lub preparatami z systemu Remmers. Odsolenie murów preparatem Aida Salzspeere.
- 13/16. Odsłonić i uzupełnić powierzchnie ceglane, wzmocnić głęboko penetrującym środkiem wg technologii np. STO Prim Grundex i STO Prim Divers lub wg innej technologii o podobnych właściwościach
- 13/17. Usunąć zasolone tynki z wnętrza obiektu do wysokości 1,5 m ponad posadzką
- 13/18. Wykonać warstwowe tynki renowacyjne WTA do wysokości 1,5 m /systemu np. KEIM, STO-ISPO, TUBAG, BAYOSAN/ - Grubość warstwy tynku oraz miejsce jego stosowania należy dobrać indywidualnie, do konkretnej sytuacji (cokół, wnęki). W skład systemu tynków renowacyjnych wchodzi różnorodny materiał, który trzeba aplikować w ściśle określonej kolejności, warstwami o właściwie dobranych grubościach, przestrzegając niezbędnych przerw technologicznych pomiędzy poszczególnymi warstwami. W skład systemu tynków renowacyjnych wchodzi materiał podstawowy – którego stosowanie jest obligatoryjne: warstwa szpachla – obrzutka; tynk podkładowy (wyrównujący lub magazynujący); tynk renowacyjny (nawierzchniowy), materiały uzupełniające system, które powinny być stosowane.
- 13/19. Naprawić uszkodzone ściany zewnętrzne i wewnętrzne konstrukcyjne przez wymianę pojedynczych cegieł na nowe „a w przypadku „pęknięć przestrzałowych” na wylot ściany konstrukcyjnej „zszyć” mur np. kotwami wg rozwiązań np. systemem Brutt-Saver lub Helifix. Dotyczy to również pęknięć nad oknami. Dokonać wymiany zlasowanych, nie spełniających wymogów technicznych lub rozkruszonych cegieł na elewacjach na nowe lub rozbiórkowe, o parametrach maksymalnie zbliżonych do cegieł oryginalnych. Cegły osadzać na zaprawie wapienno-piaskowej z dodatkiem białego cementu lub stosując gotowe mieszanki wapienno-trasowe np. Remmers, Keim, Sto, Tubag/NIE STOSOWAĆ ZAPRAW CEMENTOWYCH NA BAZIE CEMENTU SZAREGO/
- 13/20. Gzymsy - Odtworzyć gzymsy zgodnie z profilem oryginalnym, technika ciągnioną w materiałach mineralnych do wykonywania rekonstrukcji gzymsów.

13.4. Remont więźby i pokrycia dachu

- 13/21. Deskowanie stropu kolebkowego nad nawą główną należy oczyścić z brudu i resztek zaprawy i odgrzybić preparatem ADOLIT HOLZWURMFREI lub Anti Insekt (Remmers) metodą dwukrotnego oprysku.
- 13/22. Uszkodzone krawężniki wzmocnić preparatem np. AIDOL EPOXI HOLZVERFESTIGUNG (Remmers) po usunięciu uszkodzeń i ubytków
- 13/23. Zdemontować uszkodzone pokrycie z blachy ocynkowanej z obróbkami,
- 13/24. Rozebrać deskowanie ażurowe połaci dachu (w większości uszkodzone, pamiętać o spięciu montażowym pozostawionych krokwi np. bednarką)
- 13/25. Wykonać dezynfekcję pozostawionych elementów konstrukcji dachu za pomocą preparatu HYLOTOX Q ALTAX lub równoważnego
- 13/26. Usunąć elementy konstrukcji dachu wg PT konstrukcji

-
- 13/27. Pozostawione i wykonane nowe elementy więźby dachowej z drewna klasy min.C24 , impregnować ogniochronnie do klasy NRO , oraz grzybobójczo np. preparatami : Fobos M4 lub Ogniochron , Tytan lub równoważnymi., metodą dwukrotnego oprysku- wykonać wg zaleceń PT konstrukcji
- 13/28. Nowe pokrycie dachu kościoła blachą tytanowo-cynkową patynowaną gr.0,7mm (na rąbek stojący) . Montaż obróbek blacharskich w tym rynien i rur spustowych z tego samego gatunku blachy jak pokrycie zasadnicze . Dotyczy to również podokienników. Przy realizacji robót blacharskich należy zwrócić uwagę na sposób i kąt rynien , co ma istotne znaczenie dla ich skuteczności funkcjonowania.
- 13/29. Podłączeniem membrana dachowa zbrojona paroprzepuszczalna (np. Monaperm 50/Icopal lub Koramic 11/Wienerberger), pas szerokości ok.1,0m w rejonie koryt odwadniających przy attykach dodatkowo zabezpieczony warstwą papy termozgrzewalnej elastomerowej
- 13/30. Obróbki blacharskie, połączenia obróbek blacharskich, obróbki styków ścian i połaci , koryt odwadniających, rynny wykonać z blachy gr.0.8mm . Arkusze blachy łączyć na podwójne rąbki leżące i stojące. Elementy do mocowania obróbek –gwoździe, żabki ,łapki, itp. miedziane lub ze stali nierdzewnej . Rynhaki do rynien wykonać z płaskownika nierdzewnego 6x20mm w rozstawie co 1 m.
- 13/31. W dolnych krawędziach obróbek przy wykładaniu blachy na pokrycie zamiennie można stosować systemowe taśmy miedziane z klejem butylowym.
- 13/32. Połączenia blach w rejonie koszy i pasa nadrynnowego dodatkowo lutować(lutowanie miękkie-stop cyny i miedzi)
- 13/33. Klapy wyłazów dachowych, otwierane i kotwione w otworach na zawiasach taśmowych nierdzewnych. Otwory wyłazów poszerzone do rozmiarów 80x80 cm
- 13/34. Wykonanie udroźnienia, remontu i napraw systemu wentylacji pomieszczeń i poddasza użytkowego, w tym mikrowentylacji w okapie i kalenicach dachu. Wlot wentylacji w okapie, wylot w kalenicy. Wloty i wyloty wentylacji zabezpieczone blachą perforowaną (okap) , siatkami drucianymi stalowymi ocynk. gr.2 mm (wnętrze),systemowymi taśmami wentylacyjno-uszczelniającymi (kalenica, okap). Wykonać szczeliny wentylacyjne w kalenicy dachu oznaczone w części graficznej ,deski konstruuujące wylot wentylacji obłożyć blachą stalową ocynkowaną powleką gr.0.7mm
- 13/35. Daszki nie posiadające kalenicy (niższe zadaszenia pulpitemy) wyposażyć w kominki blaszane wys.60 cm montowane na połaci dachu , wentylujące przestrzeń strychu,
- 13/36. Płatki przeciwniegiowe, ławy kominiarskie, kominki wentylacyjne z blachy stalowej ocynkowanej powlekanej gr.0.7mm według rozwiązań systemu pokryć dachowych

13.5. Remont stolarki

- 13/37. Remont uszkodzonej konstrukcji murowej stolarki okiennej metodami opisanymi przy remoncie elewacji
- 13/38. Okna metalowe – oczyścić ramy ze starych powłok i produktów korozji. Usunąć kruszące się i uszkodzone kitowania. Uzupełnić kitowania i malować farbą antykorozyjną chlorokauczkową w kolorze: jasno szary
- 13/39. Stolarka drzewiowa zewnętrzna kwalifikuje się do zachowania i konserwacji - należy wykonać naprawy stolarskie drobnych zniszczeń i pęknięć. Powierzchnie po oczyszczeniu ze starych, łuszczących się powłok należy wzmocnić i pokryć impregnatami chroniącymi przed wodą i korozją biologiczną - np. wodorozcieńczalnym olejem gruntującym Teknos Woodex Aqua Base. Zabezpieczyć powierzchnie drewniane wysokojakościową półmatową lakierobejcą ochronną – np. Teknos Woodex Eko. Elementy metalowe – okucia zawiasy, oczyścić mechanicznie i chemicznie z przemalowań i produktów korozji, zabezpieczyć antykorozyjnie farbą chlorokauczkową w kolorze grafitowym

13.6. Stropy ceglane i żelbetowe naw bocznych

- 13/40. Sklepienia ceglane naw bocznych
- 13/41. Stropy pośrednie w wieżach dzwonnych
naprawiać i zabezpieczać według wskazań „Ekspertyzy mykologiczno- budowlanej” autorstwa inż. Ryszarda Andrzeja Bułata , oraz PT konstrukcji.

13.7. Roboty wykończeniowe

-
- 13/42. Tynki pokryć elastyczną szlichtą o odpowiednich parametrach do zróżnicowanego podłoża np. Ispo Klasik firmy Sto-ispo.
- 13/43. Konserwacja gzymsów - usunąć spękanie i odspojone fragmenty gzymsów oraz wadliwe uzupełnienia. Oczyszczyć dobrze zachowane gzymsy z powłok farb i osłabionych, odpajających się zapraw, zagruntować np. Silikatfestiger Remmers lub Silex OH Keim. Do odtwarzania uszkodzonych gzymsów stosować zaprawy mineralne ciągnięte Sto-ispo /Stuccoplan/, Tubag lub podobne /Nie stosować zapraw cementowych/.
- 13/44. Ocenic powłoki malarskie na sklepieniu nawy głównej (po postawieniu rusztowań) i w zależności od stanu tych powłok – usunąć lub szlifować odspojone farby i malowanie sklepienia
- 13/45. Dokonać konserwacji polichromii
- 13/46. Dokonać konserwacji balustrady chóru i prezbiterium ze sztucznego kamienia
- 13/47. Wnętrze malować farbami krzemianowymi /zalecane farby np. Keim Optil/ w kolorze ustalonym komisją w obecności nadzoru konserwatorskiego
- 13/48. Elewację i detale architektoniczne na zewnątrz obiektu malować farbami krzemianowymi /zalecane farby np. Keim Soldalit/ w kolorze starej, ciepłej bieli.
- 13/49. Dokonać konserwacji drzwi zewnętrznych
- W trakcie prac konserwatorskich kierować się zaleceniami zawartymi w „Ocena konserwatorska stanu zachowania i Program prac konserwatorskich Kościoła w Bakalarzewie”, opr. Małgorzata Andron -konserwator dzieł sztuki, maj 2023r.**
- 13/50. Montaż rynien, rur spustowych, wymiana obróbek blacharskich gzymsów oraz podokienników z blachy cynkowo-tytanowej patynowanej gr. 0,7 mm
- 13/51. Kapinosy blaszane wysunięte min. 4 cm poza lico ścian
- 13/52. Wykonanie nowych instalacji odgromowych (odrębne opracowanie) .
- 13/53. Wykonanie nowej instalacji odwadniającej (odrębne opracowanie) .
- 13/54. Hydrofobizacja lica zewnętrznego fundamentów kamiennych, ceglanych i cokołów np. preparatami Funcosil / Remmers lub równoważnymi.
- 13/55. Uporządkować spływ wód opadowych wokół budynku (chodniki, obrzeża, korytka odpływowe – ociekowe, renowacja trawników).

13.8. Izolacje przeciwwilgociowe

- koryta w rejonie koszy i okapu- papa elastomerowa termozgrzewalna
- paroprzepuszczalna membrana dachowa na deskowaniu całości połaci
- pionowa fundamentów - zaprawa mineralna systemowa , masa bitumiczno-kauczukowa

14. UWAGI

Wszelkie roboty budowlane należy wykonać zgodnie z wytycznymi wykonania i odbioru prac budowlano-montażowych, przepisami BHP, sztuką budowlaną i Polskimi Normami pod nadzorem uprawnionej osoby.

Należy stosować materiały i urządzenia posiadające aktualne atesty i certyfikaty dopuszczające do powszechnego stosowania, zamontowane urządzenia powinny posiadać oznaczenia B lub CE wraz z aktualną deklaracją zgodności.

Określone w projekcie nazwy producentów i typ materiałów należy traktować jako przykładowe. Zmiana producentów lub typ materiałów jest dopuszczalna pod warunkiem zachowania równoważnych parametrów technicznych.

Wszelkie zmiany w projekcie należy skonsultować z autorem projektu.

opracował :

mgr inż. arch. Mirosław SNARSKI

upr.proj..nr Bł /152/91

czł.POIA nr PD-0076

XII. CZĘŚĆ GRAFICZNA